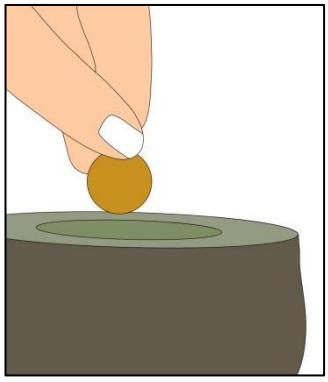

La kristana kutimo doni almozon

Almozo - vestaĵoj, manĝaĵoj aŭ mono donataj al malriĉuloj

Evangelioj

Gardu vin, ke vi ne faru viajn almozojn antaŭ homoj, por esti alrigardataj de ili; alie vi ne havas rekompencon de via Patro, kiu estas en la ĉielo. Tial, kiam vi faras viajn almozojn, ne sonigu trumpeton antaŭ vi, kiel faras la hipokrituloj en la sinagogoj kaj sur la stratoj, por esti gloritaj de homoj. Vere mi diras al vi: Ili ricevas sian rekompencon. Sed kiam vi faras almozojn, ne lasu vian maldekstran manon scii, kion faras via dekstra mano; por ke viaj almozoj estu en sekreto; kaj via Patro, kiu vidas en sekreto, mem vin rekompencos. Mateo 6:1-4

Kaj Jesuo responde diris: Unu viro malsupreniris de Jerusalem al Jeriĥo, kaj falis inter ŝtelistojn, kiuj senvestigis lin kaj vundis lin, kaj foriris, lasante lin duone mortinta. Kaj okaze unu pastro malsupreniris tiun vojon, kaj vidinte lin, li preterpasis aliflanken. Kaj tiel same unu Levido, estante ĉe tiu loko, venis kaj lin vidis, kaj preterpasis aliflanken. Sed unu Samariano, vojaĝante, alvenis tien, kie li estis; kaj vidinte lin, li kortuŝiĝis pri li. Kaj alproksimiĝante al li, bandaĝis liajn vundojn, enverŝante oleon kaj vinon, kaj sidigante lin sur lian propran beston, kaj kondukante lin al gastejo, li zorgis pri li. Kaj la morgaŭan tagon, forirante, li elprenis du denarojn kaj donis ilin al la gastejestro, kaj diris al li: Zorgu pri li, kaj kion ajn pli vi elspezos, kiam mi revenos, mi repagos al vi. Kiu el ĉi tiuj tri, laŭ via opinio, estis proksimulo de tiu, kiu falis inter la ŝtelistojn? Kaj li diris: Tiu, kiu montris kompaton al li. Kaj Jesuo diris al li: Iru, kaj faru vi same. Luko 10:30-37

Sed prefere donu almozojn el tio, kion vi havas; kaj jen ĉio estas pura al vi. Luko 11:41

Vendu viajn posedaĵojn, kaj donu almozojn; faru al vi monujojn, kiuj neniam malnovas, trezoron en la ĉielo, kiu ne mankas, kie ŝtelisto ne alproksimiĝas, nek tineo detruas. Ĉar kie estas via trezoro, tie estos ankaŭ via koro. Luko 12:33-34

Agoj

Kaj Petro kaj Johano supreniris kune en la templon je la horo de preĝado, la naŭa. Kaj unu viro, lama de la patrina ventro, estis portata, kiun oni metis ĉiutage apud la pordego de la templo, kiu estas nomata La Bela, por peti almozojn de la enirantoj en la templon. Li, vidante Petron kaj Johanon enirontajn en la templon, petis almozon. Kaj Petro, fikse rigardante lin kun Johano, diris:Rigardu nin. Kaj li atentigis ilin, atendante ricevi ion de ili. Kaj Petro diris:Arĝenton kaj oron mi havas nenion;

sed tion, kion mi havas, mi donas al vi. En la nomo de Jesuo Kristo, la Nazareta, leviĝu kaj iru. Kaj li prenis lin per la dekstra mano kaj levis lin; kaj tuj liaj piedoj kaj la maleolostoj fortiĝis. Kaj li saltis, stariĝis kaj iris; kaj eniris kun ili en la templon, irante kaj saltante, kaj laŭdante Dion. Agoj 3:1-8

Kaj la amaso da kredantoj estis unukora kaj unuanima; kaj neniu diris, ke io el lia posedaĵo estas lia propraĵo; sed ili havis ĉion komuna. Kaj kun granda potenco la apostoloj atestis pri la releviĝo de la Sinjoro Jesuo; kaj granda graco estis sur ĉiuj. Inter ili neniu estis manko; ĉar ĉiuj posedantoj de kampoj aŭ domoj vendis ilin, kaj alportis la prezon de la venditaĵoj, kaj metis ĝin antaŭ la piedoj de la apostoloj; kaj estis disdonita al ĉiu laŭ lia bezono. Kaj Joses, kiu de la apostoloj estis alnomita Barnabas (tio estas, Filo de Konsolo), Levido el la lando Kipro, havante kampon, vendis ĝin, kaj alportis la monon, kaj metis ĝin antaŭ la piedoj de la apostoloj. Agoj 4:32-37

Kaj estis en Jafo unu disĉiplino, nomata Tabita, kiu laŭ interpreto estas nomata Dorkas; ŝi estis plena de bonfaroj kaj almozoj, kiujn ŝi faris. Agoj 9:36

En Cezarea estis unu viro, nomata Kornelio, centestro de la kohorto nomata la Itala, viro pia, kiu timis Dion kune kun sia tuta familio, kaj donis multajn almozojn al la popolo, kaj preĝis al Dio ĉiam. Li vidis klare en vizio ĉirkaŭ la naŭa horo de la tago anĝelon de Dio, venantan al li, kaj dirantan al li: Kornelio. Kaj rigardante lin, li timiĝis, kaj diris: Kio estas, Sinjoro? Kaj li diris al li: Viaj preĝoj kaj viaj almozoj supreniris kiel memoraĵon antaŭ Dio. Agoj 10:1-4

Kaj Kornelio diris:Antaŭ kvar tagoj mi fastis ĝis ĉi tiu horo, kaj je la naŭa horo mi preĝis en mia domo; kaj jen viro staris antaŭ mi hele vestita, kaj diris:Kornelio, via preĝo estas aŭdita, kaj viaj almozoj estas memoritaj antaŭ Dio. Agoj 10:30-31

Mi montris al vi ĉion, ke tiel laborante vi devas subteni la malfortulojn, kaj memori la vortojn de la Sinjoro Jesuo, kiujn li diris: Pli feliĉe estas doni ol ricevi. Agoj 20:35

Kaj en ĉi tio mi ekzercas min, havi ĉiam konsciencon sen ofendo antaŭ Dio kaj homoj. Kaj post multaj jaroj mi venis, por alporti almozojn kaj oferojn al mia nacio. Agoj 24:16-17

Ŝtelinto ne plu ŝtelu; sed prefere li laboru, farante per siaj manoj bonon, por ke li havu ion, kion doni al bezonanto. Efesanoj 4:28

Apokrifoj

Mi, Tobit, iris dum mia tuta vivo laŭ la vojoj de vero kaj justeco, kaj mi faris multajn almozojn al miaj fratoj kaj al mia nacio, kiuj venis kun mi al Nineve, en la landon de la Asirianoj. Tobit 1:3

Kaj en la tempo de Enemesar mi donis multajn almozojn al miaj fratoj, kaj donis mian panon al la malsatuloj, kaj miajn vestojn al la nuduloj; kaj se mi vidis iun el mia nacio mortintan aŭ ĵetitan ĉirkaŭ la muroj de Nineve, mi lin enterigis. Tobit 1:16-17

Donu almozon el via havaĵo; kaj kiam vi donas almozon, ne enviu vian okulon, nek deturnu vian vizaĝon de iu malriĉulo, kaj la vizaĝo de Dio ne deturniĝos de vi. Se vi havas abundon, donu almozon laŭe; se vi havas nur malmulte, ne timu doni laŭ tiu malmulte: Ĉar vi amasigas por vi bonan

trezoron por la tago de bezono. Ĉar almozo savas de la morto kaj ne lasas fali en mallumon. Ĉar almozo estas bona donaco por ĉiuj, kiuj donas ĝin antaŭ la Plejaltulo. Tobit 4:7-11

Donu vian panon al la malsatulo kaj viajn vestojn al la nudulo; kaj laŭ via abundo donu almozon; kaj ne enviu vian okulon, kiam vi donas almozon. Tobit 4:16

Preĝo estas bona kun fasto kaj almozo kaj justeco. Malmulto kun justeco estas pli bona ol multe kun maljusteco. Pli bone estas doni almozon ol amasigi oron: Ĉar almozo savas de morto kaj forigas ĉian pekon. Tiuj, kiuj praktikas almozon kaj justecon, estos plenaj de vivo. Tobit 12:8-9

Tiel Tobit finis laŭdi Dion. Kaj li havis kvindek ok jarojn, kiam li perdis sian vidkapablon, kiu estis redonita al li post ok jaroj; kaj li donis almozojn, kaj li kreskis en timo antaŭ la Sinjoro Dio, kaj laŭdis Lin. Tobit 14:1-2

Kaj enterigu min dece, kaj vian patrinon kun mi; sed ne restu plu en Nineve. Rememoru, mia filo, kiel Aman traktis AĤiaĥaron, kiu lin edukis, kiel el lumo li kondukis lin en mallumon, kaj kiel li rekompencis lin denove: tamen AĤiaĥaro saviĝis, sed la alia ricevis sian rekompencon, ĉar li malsupreniris en mallumon. Manase donis almozojn kaj eskapis la kaptilojn de morto, kiujn oni metis por li; sed Aman falis en la kaptilon kaj pereis. Tial nun, mia filo, konsideru, kion faras almozo, kaj kiel justeco savas. Dirinte tion, li forpasis en la lito, estante cent kvindek ok jarojn aĝa; kaj li enterigis lin honore. Tobit 14:10-11

Akvo estingas flamantan fajron; kaj almozo faras repacigon por pekoj. Sirak 3:30

Ne estu senkuraĝa kiam vi preĝas, kaj ne forgesu doni almozon. Sirak 7:10

Nenio bona venos al tiu, kiu ĉiam okupiĝas pri malbono, nek al tiu, kiu ne donas almozon. Sirak 12:3

La almozo de homo estas kiel sigelo ĉe li, kaj li gardos la bonfarojn de homo kiel la pupilon de la okulo, kaj donos penton al liaj filoj kaj filinoj. Sirak 17:22

Ŝlosu almozojn en viaj trezorejoj; kaj ĝi savos vin de ĉia mizero. Sirak 29:12

Kiu amas oron, tiu ne estos pravigita, Kaj kiu sekvas putradon, tiu havos sufiĉe da ĝi. Oro estis la pereo de multaj, kaj ilia pereo jam baldaŭ alvenis. Ĝi estas falpuŝilo por tiuj, kiuj oferadas al ĝi, kaj ĉiu malsaĝulo estos kaptita per ĝi. Feliĉa estas la riĉulo, kiu estas trovita sen difekto, kaj ne sekvis oron. Kiu li estas? Kaj ni nomos lin benita; ĉar mirindaĵojn li faris en sia popolo. Kiu estis provita per ĝi kaj trovita perfekta? Tiam li gloru. Kiu povus kulpiĝi, kaj ne kulpiĝis? Aŭ faris malbonon, kaj ne faris ĝin? Liaj havaĵoj estos fidindaj, kaj la komunumo rakontos liajn almozojn. Sirak 31:5-11

Kiu rekompencas bonfaron, tiu oferdonas delikatan farunon; kaj kiu donas almozon, tiu oferdonas laŭdon. Sirak 35:2

Fratoj kaj helpo estas kontraŭ tempo de mizero; sed almozo savos pli ol ambaŭ. Sirak 40:24

Perditaj Libroj de la Biblio

La benita kaj ĉiam glora Virgulino Maria, devenanta el la reĝa raso kaj familio de David, naskiĝis en la urbo Nazareto kaj estis edukita en Jerusalem, en la templo de la Sinjoro. La nomo de ŝia patro estis Joakim, kaj ŝia patrino estis Anna. La familio de ŝia patro estis el Galileo kaj el la urbo Nazareto. La familio de ŝia patrino estis el Bet-Leĥem. Iliaj vivoj estis simplaj kaj justaj antaŭ la Sinjoro, piaj kaj senmakulaj antaŭ homoj. Ĉar ili dividis sian tutan havaĵon en tri partojn: Unu el kiu ili dediĉis al la templo kaj al la oficistoj de la templo; alian ili distribuis inter fremduloj kaj malriĉuloj; kaj la trian ili rezervis por si mem kaj la bezonoj de sia propra familio. La Evangelio pri la Naskiĝo de Maria 1:1-4

Ne timu, Joĥaĥim, nek maltrankviliĝu vidante min, ĉar mi estas anĝelo de la Eternulo, sendita de li al vi, por sciigi vin, ke viaj preĝoj estas aŭditaj, kaj viaj almozoj estas supreniritaj antaŭ la okuloj de Dio. La Evangelio pri la Naskiĝo de Maria 2:3

Poste aperis anĝelo al lia edzino Anna, dirante: Ne timu, kaj ne pensu, ke tio, kion vi vidas, estas spirito. Ĉar mi estas tiu anĝelo, kiu oferis viajn preĝojn kaj almozojn antaŭ Dio, kaj mi estas sendita al vi, por sciigi vin, ke filino naskiĝos al vi, kiu estos nomata Maria, kaj ĝi estos benata pli ol ĉiuj virinoj. La Evangelio pri la Naskiĝo de Maria 3:1-2

La Tria Libro de la Paŝtisto de Hermas 2:1-13 (Similecoj)
1 Dum mi promenis en la kampon kaj rigardis la ulmon kaj la vinberujon, kaj pensis pri iliaj fruktoj, aperis al mi anĝelo kaj diris al mi: Pri kio vi tiel longe pensas en vi mem?
2 Kaj mi diris al li: Sinjoro, mi pensas pri ĉi tiu vinberujo kaj ĉi tiu ulmo, ĉar iliaj fruktoj estas belaj. Kaj li diris al mi: Ĉi tiuj du arboj estas montritaj kiel modelo por la servistoj de Dio.
3 Kaj mi diris al li: Sinjoro, mi volas scii, en kio konsistas la formo de ĉi tiuj arboj, kiujn vi mencias. Aŭskultu, li diris; ĉu vi vidas ĉi tiun vinberarbon kaj ĉi tiun ulmon? Sinjoro, mi diris, mi vidas ilin.
4 Ĉi tiu vinberujo, li diras, estas fruktodona, sed la ulmo estas arbo sen fruktoj. Tamen ĉi tiu vinberujo, se ĝi ne estus metita apud ĉi tiu ulmo kaj subtenata de ĝi, ne donus multe da fruktoj; sed kuŝante sur la tero, ĝi donus nur malbonajn fruktojn, ĉar ĝi ne pendus sur la ulmo; dum, estante subtenata sur la ulmo, ĝi portas fruktojn kaj por si mem kaj por tiu.
5 Vidu do, kiel la ulmo donas ne malpli, sed pli da fruktoj ol la vinberujo. Kiel, sinjoro, mi diris, ĝi portas pli da fruktoj ol la vinberujo? Ĉar, li diris, la vinberujo, apogita sur la ulmo, donas kaj multe kaj bonan frukton; dum, se ĝi kuŝus sur la tero, ĝi donus nur malmulte, kaj tion ankaŭ tre malbone.
6 Ĉi tiu parabolo do estas prezentita al la servistoj de Dio; kaj ĝi reprezentas la riĉulon kaj malriĉulon. Mi respondis: Sinjoro, montru al mi ĉi tion. Aŭskultu, li diris; la riĉulo havas riĉecon; tamen al la Sinjoro li estas malriĉa; ĉar li estas okupita pri sia riĉeco kaj preĝas malmulte al la Sinjoro; kaj la preĝoj, kiujn li faras, estas mallaboremaj kaj senfortaj.
7 Kiam do la riĉulo etendas la manon al la malriĉulo tion, kion li bezonas, la malriĉulo preĝas al la Eternulo por la riĉulo; kaj Dio donas al la riĉulo ĉiujn bonaĵojn, ĉar la malriĉulo estas riĉa en preĝado; kaj liaj petoj havas grandan potencon ĉe la Eternulo.
8 Tiam la riĉulo ĉion servas al la malriĉuloj, ĉar li sentas, ke la Sinjoro lin aŭdas; kaj des pli volonte kaj senhezite li donas al li tion, kion li bezonas, kaj zorgas, ke nenio manku al li.
9 Kaj malriĉulo dankas la Eternulon pro riĉulo, ĉar ambaŭ faras sian laboron por la Eternulo.
10 Tial oni opinias, ke la ulmo ne donas frukton; kaj ili ne scias nek komprenas, ke kiam ĝia ĉeesto estas aldonita al la vinberujo, la vinberujo portas duoblan kreskon, kaj por si mem kaj por la ulmo.

11 Tiel same la malriĉuloj preĝantaj al la Sinjoro por la riĉuloj estas aŭditaj de Li; kaj iliaj riĉaĵoj pliiĝas, ĉar ili servas al la malriĉuloj per sia riĉeco. Ili tial ambaŭ partoprenas en la bonfaroj de unu la alian.
12 Tial ĉiu, kiu faros ĉi tion, ne estos forlasita de la Sinjoro, sed estos enskribita en la libron de la vivo.
13 Feliĉaj estas la riĉaj kaj la riĉantoj, kiuj komprenas sian riĉecon; ĉar tiu, kiu tion konscias, povos iom servi al aliaj.

Forgesitaj Libroj de Edeno

Testamento de Zebulun 2:1-21
1 Kaj nun, infanoj, mi diras al vi, observu la ordonojn de la Sinjoro, kaj montru kompaton al viaj proksimuloj, kaj havu kompatemon al ĉiuj, ne nur al homoj, sed ankaŭ al bestoj.
2 Pro ĉio ĉi la Eternulo benis min, kaj kiam ĉiuj miaj fratoj estis malsanaj, mi eskapis sen malsano, ĉar la Eternulo scias la celojn de ĉiu.
3 Havu do kompato en viaj koroj, miaj infanoj; ĉar kiel homo agas al sia proksimulo, tiel ankaŭ la Eternulo agas al li.
4 Ĉar la filoj de miaj fratoj malsaniĝis kaj mortis pro Jozef, ĉar ili ne montris kompaton en siaj koroj; sed miaj filoj estis konservitaj sen malsano, kiel vi scias.
5 Kaj kiam mi estis en la lando Kanaana, ĉe la marbordo, mi kaptis fiŝojn por mia patro Jakob; kaj kiam multaj sufokiĝis en la maro, mi restis senvunda.
6 Mi estis la unua, kiu konstruis ŝipon por veli sur la maro, ĉar la Eternulo donis al mi komprenon kaj saĝon pri ĝi.
7 Kaj mi mallevis rudron malantaŭ ĝin, kaj mi etendis velon sur alian vertikalan lignan pecon en la mezo.
8 Kaj mi velis tie laŭlonge de la marbordoj, kaptante fiŝojn por la domo de mia patro ĝis ni alvenis en Egiptujon.
9 Kaj per kompato mi dividis mian kaptaĵon kun ĉiu fremdulo.
10 Kaj se iu estis fremdulo, aŭ malsanulo, aŭ maljuna, mi boligis la fiŝon, kaj bone preparis ĝin, kaj ofertis ĝin al ĉiuj homoj, laŭ ĉiu bezono, funebrante kun ili kaj havante kompaton al ili.
11 Tial ankaŭ la Eternulo satigis min per abundo da fiŝoj, kiam mi kaptis fiŝojn; ĉar kiu dividas kun sia proksimulo, tiu ricevas multe pli de la Eternulo.
12 Dum kvin jaroj mi kaptis fiŝojn kaj donis ilin al ĉiu viro, kiun mi vidis, kaj sufiĉis por la tuta domo de mia patro.
13 Kaj somere mi kaptis fiŝojn, kaj vintre mi gardis ŝafojn kun miaj fratoj.
14 Nun mi rakontos al vi, kion mi faris.
15 Mi vidis viron en sufero pro nudeco dum vintro, kaj mi lin kortuŝis, kaj mi sekrete ŝtelis veston el la domo de mia patro kaj donis ĝin al la mizerulo.
16 Do, miaj infanoj, el tio, kion Dio donacas al vi, montru kompaton kaj bonkorecon senhezite al ĉiuj homoj, kaj donu al ĉiu homo kun bona koro.
17 Kaj se vi ne havas, kion doni al bezonanto, kompatu lin en koro de boneco.
18 Mi scias, ke mia mano ne trovis rimedojn por doni al tiu, kiu bezonis, kaj mi iris kun li plorante dum sep stadionoj, kaj miaj koroj sopiris al li kun kompato.
19 Tial ankaŭ vi, miaj infanoj, estu kompata al ĉiu kun kompato, por ke ankaŭ la Sinjoro vin kompatu kaj indulgu.
20 Ĉar ankaŭ en la lastaj tagoj Dio sendos Sian kompaton sur la teron, kaj kie ajn Li trovos koron de kompato, Li loĝos en li.

21 Ĉar laŭ la grado, laŭ kiu homo kompatas siajn proksimulojn, laŭ la sama grado la Sinjoro ankaŭ lin kompatas.